

Република Србија
УПРАВНИ СУД
21 У 6816/19
Дана 03.03.2022. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски Баковић, председника већа, Снежане Бјелановић и мр Николе Китаровића, чланова већа, са судским саветником Еленом Петковић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ...,, изјављеној против туженог Градског Већа града Смедерева, са седиштем у Смедереву, Омладинска 1, ради поништаја решења број 353-107/2019-07 од 08.04.2019. године, у предмету инспекцијских мера-уклањања возила, у нејавној седници већа, одржаној дана 03.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована жалба тужиље изјављена на решење Одељења за инспекцијске послове и послове комуналне полиције, Градске управе града Смедерева број 353-11-190/2019-06 од 07.02.2019. године. Ожалбеним решењем, наложено је власнику возила регистарских ознака ... да са површине јавне намене и површина у јавном коришћењу у улици Ивана Гундулића у Смедереву, преко пута броја 25, на тротоару, поред посуда за одлагање комуналног отпада у Смедереву, уклони своје возило марке "TOYOTA", тип "COROLA", боја сива (став I диспозитива); возило мора бити уклоњено у року од 3 минута, (став II диспозитива); уколико возило не буде уклоњено у року предвиђеном у ставу II овог решења, биће уклоњено преко ЈКП "Паркинг сервис" на трошак власника возила, а новчаном казном казниће се власник возила за прекршај издавањем прекршајног налога (став III диспозитива); жалба изјављена против овог решења не одлаже његово извршење (став IV диспозитива).

У тужби поднетој Управном суду, дана 30.04.2019. године, тужила је оспорила законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Навела је да комунални инспектор није поступио у складу са датим овлашћењима, јер законске одредбе не прописују да је тротоар комунална делатност и то одредбе члана 2. став 3. Закона о комуналним делатностима. Истакла је да њен аутомобил није ометао вршење комуналних услуга или коришћење комуналних објеката, а везано за вршење инспекцијског надзора, па комунални инспектор није поступао са датим овлашћењима из чл. 36. Закона о комуналним делатностима. Указала је да, уклањање или премештање возила, може да изврши саобраћајни полицајац или евентуално комунални полицајац, те да исто не може да учини комунални инспектор, а што је у супротности са датим овлашћењима комуналног инспектора, а све сходно чл. 278. став 2. тачка 12. Закона о безбедности саобраћаја. Посебно је навела да је нејасно како је изведен закључак и на основу чега, да је тужила остављањем возила на тротоару поред посуда за одлагање комуналног отпада ометала вршење комуналне делатности. Посебно је истакла да је тужени морао да у образложењу решења да јасне разлоге за своју одлуку, а не типско и паушално образложење решења. Посебно је указала да је против оспореног решења поднела допуну жалбе, на шта је имала право, а да иста није прихваћена, и да је у истој навела, да приликом вршења инспекцијског надзора, при подизању возила, комунални инспектор није започео инспекцијски надзор писањем записника, што је у супротности са Законом о инспекцијском надзору. Са ових и других разлога наведених у тужби, предложила је да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и обавезе туженог да јој накнади трошкове.

У детаљном одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је комунални инспектор донео ожалбено решење, на основу одредби чл. 32, 34, 35, 36. и 37. Закона о комуналним делатностима ("Службени гласник РС", број 88/2011...95/18) и чл. 6, 10, 63. став 1. тачка 12. и 64. Одлуке о комуналном уређењу града Смедерева ("Службени лист града Смедерева", бр.12/2017-пречишћени текст и 1/2019-др. одлука), у чему је, по оцени туженог, у свему поступио у складу са својим овлашћењима и обавезама у оквиру својих надлежности, када је тужили као власнику, наложио да у року од 3 минута по издавању решења, достављеном странци, остављеном на предњем ветробранском стаклу аутомобила, под претњом принудног извршења, уклони своје моторно возило марке "TOYOTA", тип "COROLA", рег. ознака ..., сиве боје, остављено на површини јавне намене и површинама у јавном коришћењу у Улици Ивана Гундулића, у Смедереву, преко пута броја 25, на тротоару, поред посуда за одлагање

комуналног отпада, на начин којем се угрожавају површине јавне намене и површине у јавном коришћењу. По оцени туженог, неосновани су наводи жалбе којима се указује да тужилин аутомобил није ометао вршење комуналних услуга или коришћење комуналних објеката, са позивом на чл.36. Закона о комуналним делатностима, из разлога што је управо поменутим чланом у ставу 1. прописано да ће комунални инспектор у вршењу инспекцијског надзора, када утврди да се омета вршење комуналне услуге или коришћење комуналних објеката остављањем возила, ствари и других предмета или на други начин, наредити кориснику, односно сопственику ако је присутан, да одмах уклони те ствари, односно предмете под претњом принудног извршења, а како се у делу наведеног закона који носи назив “појам комуналне делатности” у члану 2. став 3. тачка 4, прописује да су комуналне делатности у смислу овог закона, делатности пружања комуналних услуга и да је управљање комуналним отпадом комунална делатност, то је комунални инспектор поступио у складу са датим овлашћењима. С обзиром на то да је у члану 3. став 1. тачка 4. наведеног закона, дефинисано да је комунална делатност управљање комуналним отпадом, сакупљање комуналног отпада, његово одвожење, третман и безбедно одлагање....чиме је прецизније утврђено шта управљање комуналним отпадом као једна од комуналних делатности обухвата, то је у потпуности утврђено да је тужила остављањем возила на тротоару, поред посуда за одлагање комуналног отпада, ометала вршење комуналне делатности, односно да је тужилин навод у жалби којим се позива на чл.36. Закона о комуналним делатностима, да није ометала вршење комуналне делатности, неоснован, нарочито имајући у виду и фото-документацију, која је саставни део овог управног предмета. Позивајући се на одредбе чл. 6, 7, 63. став 1. тачка 12. и 145. Одлуке о комуналном уређењу града Смедерева, тужени је нашао да је тачно да тротоар није комунална делатност, у смислу чл. 36. Закона о комуналним делатностима, како се то указује у жалби, али да је тротоар површина на коме се комунална делатност врши и да је као такав сврстан у површине јавне намене, које требају да се користе у складу са својом наменом, те да се морају држати у уредном и чистом стању што подразумева уклањање остатку уља, мазива и парафина са тротоара, тргова и пешачких стаза, па је сасвим неспорно да је тужила паркирањем свога возила на тротоару исто онемогућила. Како инспекцијски надзор над применом одредби ове Одлуке врши одељење Градске управе надлежно за инспекцијске послове, преко својих инспектора, сходно чл. 142. у складу са надлежностима утврђеним Законом о комуналним делатностима и другим подзаконским актима, неоснован је навод жалбе да комунални инспектор није имао право да тужили уклони аутомобил, односно да уклањање или премештање возила може да изврши само саобраћајни полицајац или евентуално комунални полицајац према члану 278. став 12. Закона о безбедности саобраћаја. Сагласно изнетом, као и чињеници да ожалбеним решењем није повређен закон на штету тужиле, тужени орган је у складу са чл. 170. Закона о општем управном поступку (“Службени гласник РС”, 18/16 и 95/18-аутентично тумачење), одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом чл. 32. Закона о комуналним делатностима (“Службени гласник РС”, број 88/2011...95/18), прописано је да надзор над извршавањем одредаба овог закона и републичких прописа донетих на основу овог закона врши Министарство, преко републичких комуналних инспектора, у оквиру делокруга утврђеног законом (став 1.); инспекцијски надзор над спровођењем одредаба овог закона и републичких

прописа донетих на основу овог закона, као и прописа јединице локалне самоуправе донетих на основу овог закона врши јединица локалне самоуправе, преко општинских, односно градских комуналних инспектора (став 2.); градским инспектором у смислу става 2. овог члана сматра се и комунални инспектор градске општине, када послове инспекцијског надзора врши на основу прописа града, односно Града Београда (став 3.).

Одредбом чл. 34. ст.1. тач.11. истог закона, прописано је да је општински, односно градски комунални инспектор овлашћен, између осталог, да наложи решењем уклањање, односно премештање возила, као и постављање уређаја којима се спречава одвожење возила са површина јавне намене, ако су остављена противно прописима.

Одредбом чл. 36. истог закона, прописано је да кад комунални инспектор у вршењу инспекцијског надзора утврди да се омета вршење комуналне услуге или коришћење комуналних објеката остављањем возила, ствари и других предмета или на други начин, наредиће решењем кориснику, односно сопственику, ако је присутан, да одмах уклони те ствари, односно предмете, под претњом принудног извршења (став 1.); ако се лице из става 1. овог члана не налази на лицу места, комунални инспектор ће, без саслушања странке, донети решење којим ће наложити да се возила, ствари и други предмети уклоне у одређеном року, који се може одредити и на минуте (став 2.); решење из става 2. овог члана лепи се на те ствари, односно предмете уз назначење дана и часа када је налепљено и тиме се сматра да је достављање извршено, а доцније оштећење, уништење или уклањање овог решења не утиче на ваљаност достављања (став 3.); ако лице из става 1. овог члана не поступи по датом налогу, комунални инспектор ће одредити постављање уређаја којим се спречава одвожење возила, односно одредиће да се возила, ствари и други предмети уклоне о трошку корисника, односно сопственика, на место које је за то одређено (став 4.); трошак из става 4. овог члана се утврђује актом јединице локалне самоуправе и може да обухвата трошкове поступка, одношења возила, ствари и другог предмета, лежарине и друге доспеле трошкове (став 5.); одлуком јединице локалне самоуправе се може предвидети да вршилац комуналне делатности као поверилац доспелог потраживања у чијим се рукама налази дужниково возило, ствар и други предмет уклоњен по налогу надлежног органа, има право задржати га док му не буде исплаћено потраживање (став 6.); жалба против решења из ст. 1. и 2. овог члана не одлаже његово извршење.

Одредбом чл. 63. ст. 1. тач. 12. Одлуке о комуналном уређењу града Смедерева ("Службени лист града Смедерева", бр.12/2017-пречишћени текст и 1/2019-др. одлука), прописано је да је забрањено на површини јавне намене и површини у јавном коришћењу, између осталог, вршити истовар, утовар и паркирати возило у пешачким зонама, на делу тротоара који није обележен за паркирање, а омета безбедно кретање пешака, на стајалишту јавног превоза којим се омета коришћење стајалишта и на местима на којима се налазе улични хидранти, сливници, посуде за отпад, корпе за отпатке и слични комунални објекти, док је одредбом чл. 64. ст. 1. исте одлуке, прописано да ако власник возила из чл. 63. ст. 1 тач. 12 и 19. ове одлуке не уклони исто са површине јавне намене или површине у јавном коришћењу по налогу одељења Градске управе надлежног за инспекцијске послове у остављеном року, одељење

Градске управе надлежно за инспекцијске послове, извршиће уклањање возила преко другог лица на унапред одређено место, на трошак извршеника.

Имајући у виду наведено и цитиране одредбе прописа, правилно је по оцени суда тужени орган оспореним решењем без повреде правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари, одбио жалбу тужиле као неосновану, правилно налазећи да је првостепени орган након законитоведеног поступка одлучне чињенице утврдио потпуно и несумњиво и на утврђено чињенично стање правилно применио одредбе правних прописа на које се позвао. Ово стога што је у току поступка несумњиво утврђено да је тужила непрописно паркирала своје моторно возило марке "TOYOTA", тип "COROLA", рег. ознака ..., сиве боје, на површини јавне намене и површинама у јавном коришћењу, у Улици Ивана Гундулића, у Смедереву, преко пута броја 25, на тротоару, поред посуда за одлагање комуналног отпада, па је и по оцени суда, правилно тужени орган нашао, да је правилно првостепени орган наложио тужили да у року од 3 минута по издавању решења, уклони своје возило, утврдивши да је тужила паркирањем свог возила на напред описани начин, поступила супротно напред цитираној одредби чл. 63. ст. 1. тач. 12. Одлуке о комуналном уређењу града Смедерева .

Без утицаја су наводи у тужби, којим се указује да је против оспореног решења тужила поднела допуну жалбе, да иста није прихваћена, и да је у истој навела, да приликом вршења инспекцијског надзора, при подизању возила, комунални инспектор није започео инспекцијски надзор писањем записника, што је у супротности са Законом о инспекцијском надзору, имајући у виду да не могу довести до другачије одлуке у овој правној ствари. Ово стога што је комунални инспектор у свему поступио у складу са чл. 36. у вези са чл. 34. ст.1. тач.11. Закона о комуналним делатностима, које прописују његово овлашћење приликом уклањања, односно премештања возила, са површина јавне намене, када су остављена противно прописима.

Суд је ценио и остале наводе тужбе којима се побија законитост оспореног решења, али сматра да исти нису од утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари, при чему су исти већ били истицани у жалби и као такви били предмет оцене туженог органа који је за исте дао јасне и образложене разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд и на њих упућује те их због тога посебно не образлаже овом пресудом. Тужила није навела ниједну нову околност, нити пружила нови доказ који није цењен у спроведеном поступку, а који би могао да буде од утицаја на другачију одлуку.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова управног спора, имајући у виду да тужила није успела у спору, па је применом чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и чл. 151. и 153. Закона о парничном поступку

(„Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 03.03.2022. године, 21 У 6816/19

Записничар
Елена Петковић, с.р.

Председник већа- судија
Биљана Тамбурковски Баковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МА